

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 1

- Τιτ. 1,1 Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν
- Τιτ. 1,1 Εγὼ ο Παῦλος, δούλος του Θεοῦ, ἀπόστολος δε του Ιησοῦ Χριστοῦ σύμφωνα με την ορθὴν πίστιν, την οποία ο Θεός ἀπεκάλυψεν στους εκλεκτούς του, και την πλήρη γνώσιν της ἀληθείας, που οδηγεί εἰς την ευσέβειαν,
- Τιτ. 1,2 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,
- Τιτ. 1,2 και μας θεμελιώνει ἐπάνω εἰς την ἐλπίδα της αἰωνίου ζωῆς την οποία ο ἀψευδὴς και ἀπολύτως ἀληθὴς Θεός ἔχει υποσχεθῆ προ πολλῶν αἰῶνων,
- Τιτ. 1,3 ἐφάνέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
- Τιτ. 1,3 την ἐφάνέρωσε δε εἰς καιρούς που ο ἴδιος εἶχεν ὀρίσει με τον λόγον του, δηλαδή με το εὐαγγέλιον, με το εὐαγγελικὸν κήρυγμα, το ὁποῖον κατὰ διαταγὴν του σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ εἶναι ἐμπιστευμένον ὡς πολῦτιμος θησαυρός εἰς ἐμέ,
- Τιτ. 1,4 Τίτω γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινήν πίστιν· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.
- Τιτ. 1,4 στον Τιτον, γνήσιον κατὰ την κοινήν μας πίστιν πνευματικὸν μου τέκνον, εἶθεν να εἶναι ἡ χάρις, το ἔλεος, ἡ εἰρήνη ἀπὸ τον Θεὸν Πατέρα και τον Κυριον Ιησοῦν Χριστόν, τον Σωτήρα μας.
- Τιτ. 1,5 Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην,
- Τιτ. 1,5 Δια τούτο ἀκριβῶς σε ἀφήκα, διερχόμενος ἀπὸ την Κρήτην, δια να ὀργανώσῃς καλύτερον και συμπληρώσῃς

- όσα εγώ βιαζόμενος να φύγω παρέλειψα, και να εγκαταστήσης εις κάθε πόλιν πρεσβυτέρους, όπως εγώ σε διέταξα.
- Τιτ. 1,6 εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα.
- Τιτ. 1,6 Καὶ προκειμένου να εκλέξης πρεσβύτερον, θα εξετάζης πρῶτον, εἴ κεν εἴη ἀνεπίληπτος καὶ ἀκατηγόρητος, σύζυγος μιᾶς γυναικὸς εἰς ἐνὸς γάμου κοινωνίαν, εἴ κεν ἔχη παιδιὰ πιστά στον Χριστόν, τα ὁποῖα δὲν κατηγοροῦνται ὡς ἀσωτα ἢ ἀνυπότακτα.
- Τιτ. 1,7 δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ,
- Τιτ. 1,7 Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος, ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς ἐπιστάτου ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, νὰ εἶναι ἔμμεπτος καὶ ἀκατηγόρητος, ὄχι αὐθάδης οὔτε εὐερέθιστος καὶ ὀργίλος, νὰ μὴ εἶναι φίλος τοῦ κρασιοῦ, νὰ μὴ χειροδικῆ, νὰ μὴ ἐπιδιώκῃ παράνομα καὶ αἰσchrά κέρδη.
- Τιτ. 1,8 ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ,
- Τιτ. 1,8 Ἀλλὰ νὰ εἶναι φιλόξενος, φιλάγαθος, συνετός καὶ φρόνιμος, δίκαιος, εὐλαβὴς καὶ σεμνός, ἐγκρατής,
- Τιτ. 1,9 ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατός ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.
- Τιτ. 1,9 νὰ κρατῆ καλὰ καὶ νὰ μένῃ προσηλωμένος στον ἀξιόπιστον λόγον, τον σύμφωνον με τὴν διδαχὴν τοῦ Κυρίου καὶ των Ἀποστόλων, δια νὰ εἶναι ἔτσι ἰκανός καὶ δυνατός νὰ νουθετῆ, νὰ προτρέπῃ σύμφωνα με τὴν ὀρθὴν καὶ ἀγίαν διδασκαλίαν, ἀκόμη δε καὶ νὰ ἀποστομῶνῃ τοὺς ἀντιλέγοντας, ἀποδεικνύων ἀνυπόστατα τὰ λόγια των.
- Τιτ. 1,10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς,
- Τιτ. 1,10 Διότι ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ ἀνυπόκτοι εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἄλλοι δε ποὺ διδάσκουν κούφια καὶ ἐπιβλαβῆ λόγια καὶ παραπλανοῦν καὶ σκοτιζοῦν τὸν νοῦν

- μερικών. Τετοιοι δε προπαντός είναι αυτοί που προέρχονται από τους Ιουδαίους.
- Τιτ. 1,11 οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἴτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν.
- Τιτ. 1,11 Αυτούς πρέπει ο ἐπίσκοπος να τους αποστομώνη. Αυτοί είναι εκείνοι που αναστατώνουν ολοκλήρους οικογενείας, διδάσκοντες εκείνα, που δεν πρέπει, χάριν αισχρού κέρδους, ως ιεροκάπηλοι.
- Τιτ. 1,12 εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρήτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.
- Τιτ. 1,12 Εἶπε δε κάποιος ιδικός των από αυτούς τους Κρητικούς, που τον θεωρούν ως προφήτην· “οι Κρήτες είναι πάντοτε ψεύστες, κακὰ και ανήμερα θηρία, αχόρταστες κοιλιές”.
- Τιτ. 1,13 ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθῆς. δι’ ἣν αἰτίαν ἔλεγγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει,
- Τιτ. 1,13 Η μαρτυρία αυτή είναι αληθινή. Δια τούτο ἔλεγγέ τους έντονα και ανοικτά, δια να κατορθώσουν έτσι να κρατήσουν ἀνόθευτον και υγιὰ την πίστιν,
- Τιτ. 1,14 μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.
- Τιτ. 1,14 χωρίς να δίδουν καμμίαν προσοχήν εις ιουδαϊκοὺς μύθους και εις εντολάς ἀνθρώπων, που αποστρέφονται την ἀλήθειαν.
- Τιτ. 1,15 πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.
- Τιτ. 1,15 Να μη λαμβάνουν υπ' ὄψιν των ὅσα περί καθαρῶν και ἀκαθάρτων φαγητῶν διδάσκουν οι ψευδάδελφοι Ιουδαῖοι. Διότι εις μεν τους καθαρούς κατά την καρδίαν είναι ὅλα καθαρὰ· εις δε τους μολυσμένους ἀπὸ την αμαρτίαν και ἀπίστους τίποτε δεν είναι καθαρὸν, ἀλλὰ ἔχει μολυνθῆ ὁ νους των και ἡ συνείδησις των.
- Τιτ. 1,16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.
- Τιτ. 1,16 Ομολογοῦν με τα λόγια, ὅτι γνωρίζουν τον Θεόν, με τα ἔργα των ὁμως τον ἀρνοῦνται. Εἶναι δε ἔτσι βδελυροὶ και

αποτρόπαιοι και απειθείς και δια κάθε καλόν έργον
ανίκανοι και ανάξιοι.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 2

- Τιτ. 2,1 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.
Τιτ. 2,1 Σὺ ὁμῶς δίδασκε ἐκεῖνα που πρέπει και ταιριάζουν εις
την ορθὴν και αγίαν διδασκαλίαν.
- Τιτ. 2,2 Πρεσβύτεας νηφαλίους εἶναι, σεμνοῦς, σώφρονας,
ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.
Τιτ. 2,2 Διδάσκε τους γέροντας να εἶνα προσεκτικοὶ και
ἀγρυπνοὶ, σεμνοὶ, φρόνιμοὶ και συνετοὶ, υγιεῖς και
ρωμαλέοι εις την ορθὴν πίστιν, εις την αγάπην, εις την
υπομονήν.
- Τιτ. 2,3 Πρεσβυτίδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς,
μὴ διαβόλους, μὴ οἴνω πολλῷ δεδουλωμένας,
καλοδιδασκάλους,
Τιτ. 2,3 Επίσης τας ηλικιωμένας γυναίκας να εἶναι εις την
ἐξωτερικὴν των εμφάνισιν και ενδυμασίαν ἱεροπρεπεῖς,
(ὅπως ταιριάζει εις ευσεβεῖς ἀθρώπους)· να μη
παρασύρονται εις διαβολὰς και συκοφαντίας, να μην
εἶναι υποδουλωμέναι στο πολὺ κρασί, να διδάσκουν τα
καλά και ἀληθινά,
- Τιτ. 2,4 ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι,
φιλοτέκνους,
Τιτ. 2,4 δια να νουθετοῦν και σωφρονίζουν τας νέας, ὡστε αὐταὶ
να αγαποῦν τους ἀνδρας των, να ἀγαποῦν τα παιδιὰ των,
- Τιτ. 2,5 σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροῦς, ἀγαθάς,
ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται.
Τιτ. 2,5 να εἶναι ἐγκρατεῖς, αγναί, νοικοκυρές, που θα φροντίζουν
για τα σπίτια των, αγαθαί και καλόκαρδοι, που θα
υποτάσσωνται στους ἀνδρας των, δια να μη
βλασφημῆται ἀπὸ αὐτοῦς ὁ λόγος του Θεοῦ.
- Τιτ. 2,6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν,
Τιτ. 2,6 Επίσης τους νεωτέρους να τους νουθετῆς και να τους

- Τιτ. 2,7 προτρέπης να είναι εγκρατείς και σώφρονες, περι πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν,
- Τιτ. 2,7 προσφέρων τον ευατὸν σου κατὰ πάντα παράδειγμα καλῶν ἔργων και φροντίζων, ὥστε η διδασκαλία σου να εἶναι αγνή και καθαρά, να εμπνέη την σεμνότητα, να εἶναι σταθερή και ἀπρόσβλητη ἀπὸ την φθοράν και αλλοίωσιν.
- Τιτ. 2,8 λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπήῃ μηδὲν ἔχων περι ἡμῶν λέγειν φαῦλον.
- Τιτ. 2,8 Να εἶναι λόγος υγιῆς και ἀηλλαγμένος ἀπὸ την ασθένειαν της αιρέσεως, ἀμεμπτος και ἀκατάκριτος, ὥστε και ο πολέμιος να ἐντραπή, μη ἔχων κανένα κακὸν να εἶπη εις βάρους μας.
- Τιτ. 2,9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας,
- Τιτ. 2,9 Πρότρεπε τους δούλους να υποτάσσωνται στους κυρίουσ των, να εἶναι προς αὐτοὺς εὐάρεστοι εις ὅλα, να μη ἀντιλέγουν,
- Τιτ. 2,10 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.
- Τιτ. 2,10 να μη κατακρατοῦν και κλέπτουν, ἀλλὰ να δείχνουν ἐπάνω εις τα πράγματα πάντοτε κάθε ἀξιοπιστίαν και ἐντιμότητα, ἀγαθὴν και σύμφωνον προς το θέλημα του Θεοῦ, δια να στολίζουν ἐτσι εις ὅλα την διδασκαλίαν του σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.
- Τιτ. 2,11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις,
- Τιτ. 2,11 Διότι ἐφανερῶθη πλέον και ἐδόθη εις ὅλους, κυρίους και δούλους, η χάρις του Θεοῦ, η σωτήριος δια τους ἀνθρώπους.
- Τιτ. 2,12 παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν και τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως και δικαίως και εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι,
- Τιτ. 2,12 Αυτή η χάρις μας διδάσκει και μας παιδαγωγεῖ να

αρνηθώμεν την ασέβειαν και τας κοσμικὰς αμαρτωλὰς επιθυμίας και να ζήσωμεν εις την παρούσαν ζωὴν με εγκράτειαν και σωφροσύνην, με δικαιοσύνην και αγάπην προς τους γύρω μας, με ευσέβειαν και υπακοήν προς τον Θεόν,

Τιτ. 2,13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Τιτ. 2,13 περιμένοντες την απερίγραπτον μακαριότητα, που ἐλπίζομεν, και την φανέρωσιν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Τιτ. 2,14 ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρῃ ἑαυτῶ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

Τιτ. 2,14 ο οποίος παρέδωκε τον εαυτόν του στον σταυρικόν θάνατον προς χάριν μας, δια να μας εξαγοράσῃ ἀπὸ την ἐνόχην κάθε παραβάσεως του Νομου, να μας καθάρῃ ἀπὸ κάθε μολυσμόν, ὥστε να συγκρατήσῃ δια τον εαυτόν του λαόν εκλεκτόν, γεμάτον ζήλον δια καλά ἔργα.

Τιτ. 2,15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

Τιτ. 2,15 Αυτὰ λέγε και πρότρεπε και ἔλεγγε με κάθε εξουσίαν. Κανεὶς ας μη σε περιφρονή.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 3

Τιτ. 3,1 Ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι,

Τιτ. 3,1 Ὑπενθύμιζε δε εις αυτοὺς να υποτάσσωνται εις τας αρχὰς και τας εξουσίας, να πειθαρχοῦν και να εἶναι ἐτοιμοι δια κάθε καλόν ἔργον.

Τιτ. 3,2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικειῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

Τιτ. 3,2 Να μη κακολογον κανένα· να εἶναι ἀόργητοι και ἀφιλόνηκοι, ἐπεικειῖς και υποχωρητικοί, να δείχνουν και

- να φέρωνται με κάθε πραότητα προς όλους τους ανθρώπους.
- Τιτ. 3,3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους·
- Τιτ. 3,3 Διότι ἡμεθα κάποτε και ημεῖς μωροὶ και αναίσθητοι, απειθεῖς, πλανώμενοι μακράν ἀπὸ τον Θεόν, δούλοι εις αμαρτωλὰς επιθυμίας και διαφόρους ηδονὰς, και επεράσαμεν τον καιρόν μας βυθισμένοι εις την κακίαν και το φθόνον, μισητοὶ ἀπὸ τους ἄλλους και μισοῦντες ο ἕνας τον ἄλλον.
- Τιτ. 3,4 ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιlanθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ,
- Τιτ. 3,4 Οταν ὁμως εφανερῶθηκε η αγαθότης και η φιlanθρωπία του σωτήρος ημών Θεού,
- Τιτ. 3,5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου,
- Τιτ. 3,5 ὄχι ἀπὸ τα ἔργα της δικαιοσύνης που τάχα ἐκάμαμε ημεῖς, ἀλλὰ σύμφωνα με το ἀπειρον ἐλεός του μας ἔσωσε δια μέσου του βαπτίσματος, του λουτροῦ αὐτοῦ της αναγεννήσεως και δια του ξεκαινουργώματος, που χαρίζει το Ἁγιον Πνεῦμα,
- Τιτ. 3,6 οὗ ἔξεχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτήρος ἡμῶν,
- Τιτ. 3,6 το οποίον ο Θεός ἐχυσε και ἔδωσεν εις ημᾶς πλουσίως δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ, του Σωτήρος μας.
- Τιτ. 3,7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.
- Τιτ. 3,7 Και τούτο, δια να δικαιωθῶμεν με την σωτήριοιαν χάριν Εκείνου και να γίνωμεν κληρονόμοι της αιωνίου ζωῆς, σύμφωνα με την χαρμόσυνον ἐλπίδα, που ο ἴδιος μας ἔχει δώσει.
- Τιτ. 3,8 Πιστός ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων

- προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις·
- Τιτ. 3,8 Αυτός δε ο λόγος, που σου γράφω, είναι κατά πάντα αληθινός και αξιόπιστος. Και περί αυτών των μεγάλων αληθειών θέλω να διαβεβαιώνης και να πείθης τους Χριστιανούς, δια να φροντίζουν, όσοι έχουν πιστεύσει στον Θεόν, να μη μένουν εις την απλήν πίστιν, αλλά να πρωτοστατούν με ζήλον εις τα καλά έργα. Αυτά δε που είπα παραπάνω είναι έργα τα καλά και τα ωφέλιμα στους ανθρώπους.
- Τιτ. 3,9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιῖστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.
- Τιτ. 3,9 Να αντιπαρέρχεσαι δε και να αποφεύγης τας ανοήτους συζητήσεις και τας γενεαλογίας περί ευγενούς καταγωγῆς και τας φιλονεικίας και τας μάχας γύρω από τα ζητήματα του Ιουδαϊκού νόμου· διότι όλα αυτά είναι ανωφελή και μάταια.
- Τιτ. 3,10 αἵρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ,
- Τιτ. 3,10 Αιρετικὸν ἄνθρωπον, ο οποίος ὑστερα από πρώτην και δευτέραν συμβουλήν μένει με πείσμα εις την πλάνην του, παράτησέ τον και μη συζητήσ πλέον μαζί του.
- Τιτ. 3,11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὡν αὐτοκατάκριτος.
- Τιτ. 3,11 Γνωρίζων, ὅτι ο τοιοῦτος ἔχει πλέον παρεκκλίνει από την αλήθειαν και διαστροφή και αμαρτάνει, ελεγχόμενος και καταδικαζόμενος από τον ἴδιον τον εαυτὸν του, από την συνείδησίν του.
- Τιτ. 3,12 Ὅταν πέμπω Ἄρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.
- Τιτ. 3,12 Όταν στείλω εις σε τον Αρτεμάν η τον Τυχικόν, φρόντισε με κάθε τρόπον να ἔλθης να με συναντήσης εις την Νικόπολιν, διότι εκεί ἔχω αποφασίσει να περάσω τον χειμῶνα.
- Τιτ. 3,13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως

- πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη.
- Τιτ. 3,13 Τον Ζηναν τον νομικόν και τον Απολλώ να τους κατευοδώσης και να τους εφοδιάσης με πολλήν επιμέλειαν, ὥστε να μη τους λείπη τίποτε στο ταξίδι των.
- Τιτ. 3,14 μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ᾤσιν ἄκαρποι.
- Τιτ. 3,14 Ἀς φροντίζουν δε και ὅλοι οι ιδικοί μας να πρωτοστατοῦν εἰς τα καλά ἔργα και μάλιστα εἰς τας ἐπειγούσας ἀνάγκας των ἀδελφῶν, δια να μη μένουν ἄκαρποι.
- Τιτ. 3,15 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.
- Τιτ. 3,15 Σε χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου· χαιρέτησε ὅλους εκείνους, που μας αγαποῦν δια της πίστεως του Χριστοῦ. Ἡ χάρις του Θεοῦ, ας εἶναι με ὅλους σας. Ἀμήν.